

[Nathalie Lind]

let om børnepornografi. Og så skal vi huske, at der ikke alene er tale om denne grove, ekstreme, sadistiske volds skadelige virkninger på tilskueren. Det er mennesker, i høj grad kvinder, der agerer i disse scener, og også de har krav på beskyttelse. Dette er faktisk en parallel til den filosofi, vi anvendte, da vi indførte forbuddet mod børnepornografi.

Jeg slutter med at sige, at jeg håber ikke, Danmark bliver det sidste nordiske land, der handler på dette område.

Eva Møller (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Gerda Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på det konservative folkepartis vegne fremføre følgende:

Vi er enige med kristeligt folkeparti i, at udbredelse af voldsfilm gennem videokassetebånd kan have en forrående indflydelse på børn og unge. Derfor forstår vi kristeligt folkepartis baggrund for at forbyde salg, udlejning og anden udbredelse af sådanne bånd.

Nu har vi jo allerede i gældende lov en bestemmelse om, at der ikke må sælges porno til personer under 16 år, ligesom der er censur med hensyn til film og videoprogrammer, der vises offentligt, når det gælder børn under 16 år. Og så burde det vel være forældrenes ansvar at afgøre, hvad deres børn og unge skal have adgang til at se hjemme. Det ville vi have foretrukket. Men vi må nok indrømme, at det ikke lader sig gøre i praksis, i hvert fald ikke, når det gælder de større børn; dem kan man jo ikke holde væk fra TV, når de er alene hjemme. I den forbindelse bør det nævnes, at TV nok ikke burde vise de kraftige voldsfilm, navnlig ikke i det tidsrum, hvor de mindre børn ser TV.

På den anden side er vi heller ikke tilhængere af så mange restriktioner, at det bliver umuligt at gennemføre en kontrol med disses overholdelse. Men da forslaget går ud på at beskytte børnene og de unge, vil vi gerne gå positivt ind i udvalgsarbejdet, så vi bl.a. kan få oplyst, hvor stort salget til børn under 16 år antages at være, og om man har nogen erfaringer med henblik på, om skadevirkningerne kan imødegås gennem forbud.

Voigt (FP):

Jeg håber, at justitsministeren vil undskyldte mig, når jeg nu igen må omklamre ham lidt. Jeg synes, at ministeren sagde mange kloge ting, samtidig med at han afviste forslaget. Jeg gør mig selvfølgelig ikke nogen forhåbninger om, at det er fremskridtspartiet, der har påvirket forskellige socialdemokratiske ministre til hen ad vejen at sige nogle fornuftige ting.

Om selve forslaget vil jeg sige til kristeligt folkeparti, at det jo er en af de ting, kristeligt folkeparti er valgt ind på at skulle fremsætte lovforslag om. Kristeligt folkeparti er valgt herind i folketinget for at lave forbud og restriktioner; det har de aldrig lagt skjul på. Derfor er det selvfølgelig deres pligt, også over for de vælgere, der har stemt på dem, at fremsætte denne slags forbudsforslag.

Vi i fremskridtspartiet er valgt ind på det præcis modsatte: vi ønsker at ophæve forskellige forbud og restriktioner. Som en konsekvens heraf kan vi, for at vi også kan opfylde vores vælgerløfter, selvfølgelig ikke støtte dette forslag, lige så vel som vi har sagt nej til at støtte andre af de initiativer, der er beslægtede med dette forslag, som er fremkommet fra kristeligt folkeparti.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er prisværdigt, at gruppen, når et parti fremsætter et forslag og det er til behandling her i salen, er næsten fuldtallig. Det må da glæde formanden.

Formanden:

Det gør det også, selv om jeg næsten har opgivet at få den slags glæder.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg vil sige, at jeg også forstår, at kristeligt folkeparti har fremsat dette forslag. Jeg vil også godt sige, at vi deler den bekymring, som nok er baggrunden for forslaget, over, at man kan se den ene butik med salg af voldsfilm dukke op efter den anden.

Vi synes, det er rystende, at man kan sælge sådan nogle voldsfilm, men jeg vil godt sige, at vi har en helt anden holdning til det end kristeligt folkeparti, der konsekvent, når der er et eller andet, de ikke bryder sig om, absolut vil lave et forbud. Vi synes, at filmene er afskyelige, og vi kan også godt frygte, at de påvirker de børn og unge, der ser dem.